

**Громадська організація
«Київська наукова організація
педагогіки та психології»**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
НАУКОВИХ РОБІТ**

учасників міжнародної
науково-практичної конференції:

**СУЧАСНА СИСТЕМА
ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ:
ДОСВІД МИНУЛОГО –
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ**

2–3 жовтня 2020 року

Київ
2020

УДК 37.01«312»(063)
С91

Сучасна система освіти і виховання: досвід минулого – погляд у майбутнє: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, Україна, 2–3 жовтня 2020 року). Київ : ГО «Київська наукова організація педагогіки та психології», 2020. – 152 с.

УДК 37.01«312»(063)
С91

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасна система освіти і виховання: досвід минулого – погляд у майбутнє». Для студентів, аспірантів, викладачів навчальних закладів, науковців та представників громадських організацій.

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

© Колектив авторів, 2020
© Київська наукова організація педагогіки та психології, 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ

Вороньцька В. В.
КРИТЕРІЇ СФОРМОВАНOSTІ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ
УЧНІВ ГІМНАЗІЇ..... 8

Голóзубова О. В., Карабцова В. Т.
ФОРМУВАННЯ ЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ
ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ..... 11

Зайченко Н. І.
ЗАСОБИ РЕЛІГІЙНОГО ВИХОВАННЯ ЗА ІСПАНСЬКИМИ
ПЕДАГОГІЧНИМИ ТРАКТАТАМИ МЕЖІ ХІХ – ХХ СТ. 15

Мараренко О. І.
ДОСВІД НАДАННЯ РЕЛІГІЙНОЇ ОСВІТИ
В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКОЛАХ НОРВЕГІЇ..... 18

Могильна Ю. І.
ПРОБЛЕМАТИКА НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ В ШКІЛЬНІЙ
СИСТЕМІ ОСВІТИ УКРАЇНИ..... 22

Пасічник Л. Л.
РОЛЬ ЦЕНТРІВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ НІМЕЧЧИНИ
В ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
УЧИТЕЛІВ ПІД ЧАС СТАЖУВАННЯ (РЕФЕРЕНДАРІАТУ)..... 24

Сушко Н. С.
ГАЇВКА – ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ НАРОДНОГО ФОЛЬКЛОРУ
ЯК СПОСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 26

Щербак І. В.
ОГЛЯДОВИЙ АНАЛІЗ ІНФОРМАЦІЙНИХ ХОЛДИНГІВ:
THE WORLD UNIVERSITY RANKINGS, QS WORLD UNIVERSITY
RANKINGS TA THE ACADEMIC RANKING OF WORLD
UNIVERSITIES..... 29

СЕКЦІЯ 2. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ

Борзик О. Б., Бобрус Т. С.
ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ УМІНЬ
ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В ХОДІ ВИВЧЕННЯ
ІНТЕГРОВАНОГО КУРСУ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»..... 33

Дручик А. С., Шелюк Ю. С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ЕКОЛОГІЯ».....	37
Жидкова О. О., Турута О. В. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	40
Іванишин О. Д. ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЙНОЇ СФЕРИ ЯК ФАКТОРА ЖИТТЄВОГО УСПІХУ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	43
Карпенко Г. М. ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	45
Мілько-Бутовська Л. А., Моклюк М. О. ТЕХНОЛОГІЯ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	47
Мокрицька В. А. НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНИЦЬКИЙ АСПЕКТ АНАЛІЗУ НОВЕЛИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В 11 КЛАСІ.....	51
Мудрик О. В. ВЕБ-КВЕСТ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	54
Нечитайло Л. Г., Карабцова В. Т. ОСВІТА ХХІ СТОЛІТТЯ: ОНЛАЙН ЧИ ОФЛАЙН?.....	57
Олесь Н. М., Моклюк М. О. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	60
Романова О. О. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	64
Тамаркіна О. Л. ОВОЛОДІННЯ ФАХОВОЮ ЛЕКСИКОЮ В УМОВАХ САМОСТІЙНОГО НАВЧАННЯ	68
Шелюк Ю. С., Дмитрук В. С. ФОРМУВАННЯ ПОНЯТЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ: «АДАПТАЦІЇ» (БІОЛОГІЯ І ЕКОЛОГІЯ 11 КЛАС, РІВЕНЬ СТАНДАРТУ).....	71

СЕКЦІЯ 3. КОРЕКЦІЙНА ПЕДАГОГІКА

Папіна Ю. О. ПРОФЕСІЙНО-ТРУДОВА ПІДГОТОВКА ШКОЛЯРІВ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ ЯК АКТУАЛЬНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ПРОБЛЕМА	74
--	----

СЕКЦІЯ 4. ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Горохівська Т. М. ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	78
--	----

Кочкурова О. В. РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	82
---	----

Любичч Р. І. ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ВИЩОМУ ВІЙСЬКОВОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	84
--	----

Ромашенко В. Є. ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ ЮРИДИЧНОГО НАПРЯМКУ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	86
--	----

Яцій О. М., Терзі П. П. СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ.....	89
---	----

СЕКЦІЯ 5. СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Овчарова Л. М. ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	94
---	----

СЕКЦІЯ 6. ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ

Вовк І. О. УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ МОЛОДІЖНИХ ОБ'ЄДНАНЬ ТА РУХІВ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	98
---	----

Кочкурова О. В., кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри психології

*Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Запорізька область, Україна*

РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сьогодні в Україні активно здійснюється реформування освітньої системи, особливої значущості в цьому процесі набуває модернізація вищої школи. В Україні освіта – це пріоритетна сфера соціально-економічного, духовного та культурного розвитку суспільства [1].

Процес реформування вищої освіти в Україні відбувається в складних соціально-економічних, політичних та інтелектуальних змінах, які є характерними для сучасного суспільства.

На сьогодні основними стратегічними завданнями реформування вищої освіти в країні є удосконалення системи управління освітою, підвищення якості конкурентоспроможності, доступності та ефективності фінансування освіти. Для реалізації цих завдань необхідний перехід на гнучку ступеневу систему професійної підготовки майбутніх фахівців, а також підйом вищої освіти України на міжнародний рівень та її інтеграція в європейський простір [2].

Основною метою реформування вищої освіти є створення привабливої та конкурентоспроможної національної системи вищої освіти України, яка інтегрована у Європейський простір вищої освіти та Європейський дослідницький простір.

Так, основними завданнями реформування вищої освіти України є:

1. Забезпечення конституційних прав громадян на якісну вищу освіту та рівного доступу до якісної вищої освіти.
2. Здійснення реорганізації системи управління вищої освіти з метою забезпечення захисту національних, регіональних та місцевих інтересів, а також інтересів всіх суб'єктів національної системи вищої освіти України.
3. Трансформація університетів у центри незалежної думки, які здатні дати персонал та ідеї для прискореної модернізації країни.
4. Забезпечення справедливої конкуренції між закладами вищої освіти як запоруки високої якості вищої освіти.
5. Створення належного зв'язку між ринком праці та системою вищої освіти.
6. Інтеграція вищої освіти України у світовий і європейський освітньо-науковий простір.

Для реалізації основних завдань реформування вищої освіти України у новому законі «Про вищу освіту» передбачені такі зміни:

1. Розширення автономії закладів вищої освіти.
2. Законом закріплюється ЗНО як основний критерій при вступі до закладів вищої освіти.
3. Встановлюються такі освітні рівні й ступені «молодший спеціаліст», «бакалавр», «магістр», «доктор філософії», «доктор наук».
4. Законом передбачено створення Національного агентства з якості вищої освіти, яке здійснюватиме ліцензійну експертизу, а також акредитацію спеціальностей.
5. Закон встановлює три типи закладів вищої освіти: університети, академії та інститути.
6. Закріплюється новий порядок присудження закладам вищої освіти статусу національного й дослідного [3].
7. Закон передбачає зменшення навчального навантаження на викладачів з 900 годин на рік до 600 годин.
8. На законодавчому рівні закріплюється прозорість й відкритість діяльності закладів вищої освіти.

Таким чином, в системі вищої освіти України запроваджено суттєві реформи. Саме зараз дуже важливо наблизити українську освіту до міжнародних стандартів, забезпечити її реальними та ефективними теоретичними і практичними розробками, оптимізувати структуру та забезпечити високоякісними кадрами.

Література:

1. Закон України «Про освіту» : від 23.05.1991 р., № 1060/ХІІ//ВВР УРСР. 1991. № 34. Ст. 451.
2. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес : матеріали до першої лекції \ уклад. М.Ф. Степко, Я.Я. Болубаш, К.М. Левківський, Ю.В. Сухарніков ; відп. ред. М.Ф. Степко. К., 2004. 24 с.
3. Закон України «Про вищу освіту» : від 01.07.2014 р., № 1556/VII// ВВР України. 2014. № 37-38. Ст. 2004.

Кочкурова О. В., кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри психології

*Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Запорізька область, Україна*

РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сьогодні в Україні активно здійснюється реформування освітньої системи, особливої значущості в цьому процесі набуває модернізація вищої школи. В Україні освіта – це пріоритетна сфера соціально-економічного, духовного та культурного розвитку суспільства [1].

Процес реформування вищої освіти в Україні відбувається в складних соціально-економічних, політичних та інтелектуальних змінах, які є характерними для сучасного суспільства.

На сьогодні основними стратегічними завданнями реформування вищої освіти в країні є удосконалення системи управління освітою, підвищення якості конкурентоспроможності, доступності та ефективності фінансування освіти. Для реалізації цих завдань необхідний перехід на гнучку ступеневу систему професійної підготовки майбутніх фахівців, а також підйом вищої освіти України на міжнародний рівень та її інтеграція в європейський простір [2].

Основною метою реформування вищої освіти є створення привабливої та конкурентоспроможної національної системи вищої освіти України, яка інтегрована у Європейський простір вищої освіти та Європейський дослідницький простір.

Так, основними завданнями реформування вищої освіти України є:

1. Забезпечення конституційних прав громадян на якісну вищу освіту та рівного доступу до якісної вищої освіти.

2. Здійснення реорганізації системи управління вищої освіти з метою забезпечення захисту національних, регіональних та місцевих інтересів, а також інтересів всіх суб'єктів національної системи вищої освіти України.

3. Трансформація університетів у центри незалежної думки, які здатні дати персонал та ідеї для прискореної модернізації країни.

4. Забезпечення справедливої конкуренції між закладами вищої освіти як запоруки високої якості вищої освіти.

5. Створення належного зв'язку між ринком праці та системою вищої освіти.

6. Інтеграція вищої освіти України у світовий і європейський освітньо-науковий простір.

Для реалізації основних завдань реформування вищої освіти України у новому законі «Про вищу освіту» передбачені такі зміни:

1. Розширення автономії закладів вищої освіти.
2. Законом закріплюється ЗНО як основний критерій при вступі до закладів вищої освіти.

3. Встановлюються такі освітні рівні й ступені «молодший спеціаліст», «бакалавр», «магістр», «доктор філософії», «доктор наук».

4. Законом передбачено створення Національного агентства з якості вищої освіти, яке здійснюватиме ліцензійну експертизу, а також акредитацію спеціальностей.

5. Закон встановлює три типи закладів вищої освіти: університети, академії та інститути.

6. Закріплюється новий порядок присудження закладам вищої освіти статусу національного й дослідного [3].

7. Закон передбачає зменшення навчального навантаження на викладачів з 900 годин на рік до 600 годин.

8. На законодавчому рівні закріплюється прозорість й відкритість діяльності закладів вищої освіти.

Таким чином, в системі вищої освіти України запроваджено суттєві реформи. Саме зараз дуже важливо наблизити українську освіту до міжнародних стандартів, забезпечити її реальними та ефективними теоретичними і практичними розробками, оптимізувати структуру та забезпечити високоякісними кадрами.

Література:

1. Закон України «Про освіту» : від 23.05.1991 р., № 1060/XII//ВВР УРСР. 1991. № 34. Ст. 451.
2. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес : матеріали до першої лекції \ уклад. М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, К.М. Левківський, Ю.В. Сухарніков ; відп. ред. М.Ф. Степко. К., 2004. 24 с.
3. Закон України «Про вищу освіту» : від 01.07.2014 р., № 1556/VII// ВВР України. 2014. № 37-38. Ст. 2004.